

trede Sted. Hvad Hensigten og Meningen er med disse Ord, kan jo vel sees, men det forekommer mig dog, at det er mindre rigtigt at sige, at en Ting kan afleveres til Andre end Modtageren. For mig staaer det aldeles klart, at den, der modtager en Ting af Postvæsenets Hænder, er Modtageren. At man mener den, til hvem et Brev eller en Forsendelse er adresseret, kan vel skjønnes, men det forekommer mig ikke at være rigtig Sprøghug at sige, at en Ting kan afleveres til Andre end Modtageren; thi den, der modtager en Ting af Postvæsenet, er som sagt efter mit Begreb Modtageren. Man kunde istedetfor Modtageren have sat: Den, til hvem Brevet er adresseret, eller noget Lignende, eller maaffee i en Parenthes søgt at gjøre dette klart; men da der flere Steder her i Loven er brugt Ord, som heller ikke ere saa rigtig ægte danske, saasom Adresse, Adressebrev og Sligt, finder jeg, at man her passende kunde bruge Ordet: „Adressat“, som jo netop betegner den, til hvem et Brev eller en Forsendelse er adresseret. Det er som sagt ikke nogen Hovedsag; jeg har kun tilladt mig at stille et Ændringsforslag, som gaaer ud paa at udtrykke Tanken paa en anden Maade end den, hvori den allerede findes i Loven, og jeg skal henstille til det ærede Thing, om man ikke skulde finde det rigtigt at udtrykke sig paa den af mig foreslaaede Maade. — Hvad de Forslag angaaer, der ere stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget, da skal jeg ikke opholde mig ved dem og heller ikke videre ved dem, der ere stillede af ærede Medlemmer af Thinget; dette skal jeg overlade til det ærede Medlem fra Bornholm (Dam), der af Udvalget har faaet det Hverv at tale paa den fraværende Ordforerers Begne. Men da det ærede Medlem, som staaer i Spidsen for Forslagsstillerne under Nr. 2 og 4, selv udtalte, at der ikke var noget Nødt at sige for at begrunde disse Forslag, saa skal jeg tillade mig at udtale det Naab, at det ærede Thing heller ikke vil finde nogen Grund til at fravige den engang

stedsfundne Afstemning, og saavidt jeg erindrer, var Forholdet imellem dem, der ved forrige Behandling vare imod og for nogle lignende Forslag som de her foreliggende, saaledes, at der stod 3 imod 2; saavidt jeg husker, var der 45 imod og 30 for paa det ene Sted, og 45 imod og 29 for paa det andet Sted. Min Grund saavel i Udvalget som her i Thinget til at være imod disse Forslag støtter sig hovedsageligt paa finansielle Hensyn. Vort Postvæsenes Status er just ikke saa smilende, og man skulde dog sørge for, at Postvæsenet saa nogenlunde kunde bære sig selv. Vi holde jo Alle af at faae vore Breve, Pakker eller trykte Sager, hvad det nu er, tilsendt saa billigt som muligt; men det er dog neppe Andet end billigt og rimeligt, at Postvæsenet saa nogenlunde skulde kunne bære sig selv, og mere kan det vel ikke for Dieblisset, naar Alt lægges sammen. Det gaaer med denne som med enhver anden Ting, at det er rart at have smaa Udgifter, men naar da Indtægterne for Staten ikke kunne strække til, maae vi jo see os om for at faae fat i nogle andre Indtægter, og det er just ikke altid saa let at komme tilrette hermed.

Finantsministeren: Jeg maa maaffee tillade mig at give det ærede Medlem, der nu satte sig, en Forklaring med Hensyn til Ordet „Modtageren“, som han ikke har været rigtig tilfreds med. Jeg vil for det Første tillade mig at henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at dette Ord Modtageren ikke alene findes i § 26, men vistnok idetmindste 20 andre Steder i Loven. Jeg maa i den Anledning gjøre den Bemærkning, at jeg, hvor det har kunnet skee uden at gjøre noget smagløst Forslag, har bestræbt mig for at benytte danske Ord istedetfor fremmede. Nu have vi ganske vist Ordet Adressat, der bruges meget, men man har allerede i Postloven af 1851 søgt at undgaae det, og i denne Postlov dannede man derfor et andet Ord, som man vilde indføre, og det var Ordet „den Tilstillede“.